

problemer på arbejdsmarkedet. Men hvis vi skal gennemføre en skattelettelse for de lavest lønnede, så er det netop på grund af incitamentsproblemerne. Mange lavtlønnede arbejdsløse har nemlig ikke nogen økonomisk tilskyndelse til at finde et arbejde, for den indkomst, de kan få ved at tage et arbejde, er simpelt hen lavere end den, de kan opnå ved de dagpenge, de får for at være ledige.

En undersøgelse fra Rockwool Fondens forskningsenhed viser, at 3,5 pct. af de mandlige og 8,5 pct. af de kvindelige lønmodtagere, der er medlem af en a-kasse, havde mindre indtægt ved at være i fuldtidsarbejde end ved at gå ledige. De vælger altså at arbejde, selv om de bliver økonomisk dårligere stillede, end hvis de havde valgt lediggang. Samme undersøgelse viste også, at omkring hver fjerde lønmodtager går på arbejde, selv om de får mindre end 500 kr. om måneden ud af det.

Sammenfattende er Venstre altså af den opfattelse, at der skal ske skattelettelser for de lavest lønnede, men at det ikke kan nytte noget, hvis man ikke kan vise vejen til at finansiere dem på en ordentlig måde.

Det kan SF ikke, og derfor siger vi nej til det beslutningsforslag, der her foreligger.

Gitte Seeberg (KF):

Om det overordnede i beslutningsforslaget vil jeg sige det samme som Venstres ordfører, at skattelettelser til de lavest lønnede også er noget, Det Konservative Folkeparti kan være positiv over for, men vi kan ikke tilslutte os indholdet af beslutningsforslaget, nemlig den model, som erhvervsministeren også har været ude med, med et beskæftigelsesfradrag, som skal finansieres over et forhøjet arbejdsmarkedsbidrag; det kan jeg også se nogle administrative vanskeligheder med.

Hr. Buksti var inde på, at den nye skattereform var kendetegnet ved enkelhed og overskuelighed, og at man derfor ikke ville lave om på den. Der vil jeg nok sige, at det måske er at gå lidt for vidt; jeg synes tværtimod, at regeringens skattereform er fuldstændig uoverskuelig med bruttoskat, almindelig skat, grønne afgifter, og hvad ved jeg. Dette forslag vil så kun gøre det værre, hvis man også skal have et fradrag, for, som hr. Jacob Buksti var inde på, hvordan skal det regnes ud osv.?

Jeg vil sige, at det ligesom for Venstre også for Det Konservative Folkeparti er det afgørende, at det skal kunne betale sig at arbejde, og sådan er

det ikke i dag. Er man lavtlønnet, er omkostningerne ved at have et arbejde ofte større, end hvis man går på understøttelse, og det kan nemt ende op i, at man kun får en ganske marginalt forbedret økonomisk situation, og nogle gange endda en dårligere situation, hvis man arbejder frem for at være på overførselsindkomst.

Det er det problem, vi ønsker at gøre noget ved, men løsningen er ikke at give de mennesker, der er i arbejde, et øget fradrag. Jeg må sige, at selve den tanke er mig helt fremmed og ulogisk, at den, der viser samfundet storsind og arbejder, skal blive belønnet. Det er sådan set den helt omvendte verden; udgangspunktet må selvfølgelig være det, at alle, der er i stand til at forsørge sig selv, skal forsørge sig selv, uden at det medfører nogen egentlig særlig begunstigel-se.

Derudover vil jeg sige, at SF's forslag er interessant, idet det kun omhandler fradrag for personer, der er i beskæftigelse. Derfor glæder det mig selvfølgelig også at se, at også SF nu har indset, at der skal være en tilskyndelse til, at det skal kunne betale sig at arbejde.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget gør SF et stort nummer ud af, at det kun er de såkaldt rige, der har fået skattelettelser ved lempelser i arveafgifter, lejeværdi, formueskat osv. Der vil jeg simpelt hen tillade mig at slå fast, at over en bred kam er der ikke nogen, der har fået skattelettelser ved den skattereform, vi fik i 1993. Man har gjort beskatningsgrundlaget langt bredere, idet man beskatter alle mulige ting, som man ikke beskattede førhen, men af de mange svar fra Skatteministeriet, vi har fået, på, hvor meget folk betaler i skat, kan jeg ikke se, at det skulle være de velstillede, der har fået de store skattelettelser, tværtimod har de fået yderligere lejeværdi m.v. på.

Vi kan ikke støtte stigninger i marginalska-tten, som forslaget lægger op til, hvis bruttoska-tten skal stige med 4-5 pct. Det er skadeligt for beskæftigelsen, og det er skadeligt for konkurrenceevnen, for de høje marginalskatte er et meget stort problem; det skal kunne betale sig at yde en ekstra indsats.

Det Konservative Folkeparti arbejder på et oplæg til en skattereform, hvor vi også vil se på skattelettelser til de lavest lønnede, men det er klart, at skattelettelser skal være finansierede, og det er en af de ting, vi vil se på i den kommende tid.

En egentlig reform er man nødt til at se i en større sammenhæng. Man kan ikke bare tage et